

Dosarul Nr.1-145/24; PIGD: 1-24095961-24-1-26082024

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

2 aprilie 2026

or. Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central

Instanța de judecată compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul: Romina Țurcan

Grefierii: Anton Platon; Natalia Fendic

Cu participarea:

Procurorului: Liviu Draguțan

Apărătorului: Victor Muruziuc

Inculpatului

a judecat, în ședință de judecată publică, *conform procedurii generale*, cauza penală în privința lui:

Pavlov Piotr, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în s. ***** r. Grigoriopol, studii *****, căsătorit, fără persoane la întreținere, pensionar, moldovean, posedă limba de stat, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,-

Cauza penală a parvenit spre examinare în instanța de judecată la data de 26.08.2024 și a fost soluționată prin pronunțarea sentinței motivate la 02.04.2026, durata examinării fiind determinată de complexitatea cauzei, precum și de redistribuirea repetată aleatorie a dosarului, în legătură cu schimbarea judecătorului, dosarul fiind redistribuit la 06.06.2025, prin intermediul PIGD, din procedura judecătorului Alexandru Motricală în procedura judecătorei Romina Țurcan.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunțat pentru pedeapsa amenzii în mărime de 1500 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru pronunțarea unei sentințe de achitare.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

I. FAPTA CONSTATATĂ ȘI PROCEDURA:

Pavlov Piotr, la 25 iunie 2024, aproximativ orele 15:50 minute, conducând automobilul de model „*****” cu numerele de înmatriculare *****, pe traseul Criuleni-Chișinău, în apropierea s. Coșernița, r. Criuleni, a fost stopat de către angajații INSP ai IGP al MAI, Godoroja Gheorghe

și Cuzuioc Alexandru, iar în cadrul controlului s-a depistat că conducătorul auto nu deține asigurarea obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport.

În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, *Pavlov Piotr* cunoscând cu certitudine că ofițerii de patrulare Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru dețin calitatea de funcționar public cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri care nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul ofițerilor Inspectoratului Național de Securitate Publică în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute, inițial li-a promis acestora oferirea mijloacelor bănești pentru a-i determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, promisiune vociferată expres, iar fiind avertizat de către aceștia că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, și-a continuat acțiunile sale infracționale și a plasat între bancheta pasagerului din față și portiera automobilului de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 8808, suma de 200 lei.

Având în vedere că inculpatul *Pavlov Piotr* nu a recunoscut vina și în speță nu sunt incidente condițiile pentru examinarea cauzei în careva procedură simplificată, aceasta a fost examinată în procedură generală, cu respectarea regulilor judecării în primă instanță.

II. ANALIZA PROBELOR:

1. Argumentele inculpatului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul *Pavlov Piotr* a declarat că, la data de 25 iunie 2024, s-a pornit de la domiciliu, din s. *****, împreună cu soția sa, *****, spre or. Dubăsari, cu automobilul personal de model „****”, cu numărul de înmatriculare *****, având ca destinație spitalul din or. Dubăsari. A indicat că, de la acest spital, soției sale i-a fost eliberată o îndreptare pentru a se deplasa la un alt spital din or. Chișinău, îndreptarea fiind emisă pe numele acesteia. În aceste circumstanțe, în aceeași zi, s-au îndreptat spre or. Chișinău, deplasându-se pe traseul Criuleni-Chișinău, iar la izvorul spre s. Coșernița, la intrarea în localitate, a fost stopat de către colaboratorii de poliție. A menționat că a oprit automobilul pe partea dreaptă a carosabilului, a prezentat documentele, fiind întrebat despre asigurarea auto de răspundere civilă, la care a comunicat că nu o deține, motivând că nu circulă frecvent pe teritoriul din dreapta Republicii Moldova. În continuare, colaboratorul de poliție i-a luat permisul de conducere și l-a întrebat despre buletinul de identitate, la care a comunicat că acesta se află la domiciliu, având asupra sa doar pașaportul transnistrean, însă polițistul a menționat că nu are nevoie de acesta, după care s-a deplasat la automobilul de serviciu și a început să întocmească acte. Inculpatul a declarat că s-a apropiat de automobilul poliției și a rugat să-i fie permis să plece, motivând că nu circulă pe teritoriul Republicii Moldova și nu deține asigurare auto de răspundere civilă, dar că o va perfecta dacă va fi necesar, însă colaboratorul de poliție i-a

solicitat să revină la automobilul său. Ulterior, a luat asigurarea transnistreană împreună cu toate documentele sale și ale soției și s-a deplasat din nou la automobilul poliției. A indicat că, la acel moment, colaboratorul de poliție se afla la volan, pe locul șoferului, și scria sau opera ceva, fără a-și aminti exact. I-a comunicat că deține asigurare auto transnistreană și a menționat că anterior se putea circula pe teritoriul Republicii Moldova în baza acesteia, însă polițistul i-a cerut să se întoarcă la automobil și să aștepte. A ținut să menționeze că s-a apropiat de automobilul poliției pe partea dreaptă, în timp ce colaboratorul de poliție se afla pe locul șoferului. Ulterior, colaboratorul de poliție i-a comunicat că procesul-verbal este întocmit și i-a cerut să se întoarcă la automobilul său și să aștepte. A indicat că, după prezentarea asigurării și solicitarea de a se întoarce la automobil, s-a conformat și a așteptat aproximativ 40 de minute, după care s-a apropiat din nou pentru a întreba motivul întârzierii, însă i s-a comunicat să mai aștepte. A mai declarat că, ulterior, la fața locului a sosit încă un automobil de poliție, care a staționat în spatele automobilului său, din care au coborât doi colaboratori de poliție, care s-au apropiat de automobilul de patrulare deja prezent la fața locului. Inculpatul a coborât din automobil și aștepta lângă acesta. A menționat că colaboratorii de poliție efectuau anumite acțiuni și fotografiau ceva, fără a-l chema și fără a-i arăta bani. În continuare, de automobilul său s-a apropiat o colaboratoare de poliție, care i-a solicitat să ia cunoștință cu un document, la care a comunicat că nu poate citi în grafie latină, iar aceasta i-a citit conținutul actului. Ulterior, a fost chemat la automobilul poliției, unde colaboratorul care l-a stopat inițial i-a prezentat spre semnare un proces-verbal cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1700 lei, comunicându-i că, în cazul neachitării, cuantumul acesteia va crește. Inculpatul a declarat că nu a semnat procesul-verbal, l-a luat și a plecat, întrucât i s-a comunicat că poate părăsi locul. A indicat că, în jurul orei 17:00, a ajuns în or. Vadul lui Vodă, unde nu a avut posibilitatea de a achita amenda, aceasta fiind achitată a doua zi în s. Coșnița. La întrebările apărătorului, inculpatul a comunicat că, în momentul în care s-a apropiat de automobilul de patrulare cu actele în mână, printre care se afla și asigurarea transnistreană, colaboratorul de poliție i-a comunicat că procesul-verbal este deja întocmit și i-a solicitat să-l semneze, însă a refuzat, considerând că nu este vinovat. A precizat că ușa din dreapta a automobilului de patrulare a fost închisă de către dânsul, nu de către colaboratorul de poliție. De asemenea, a indicat că polițista care s-a apropiat de automobilul său i-a prezentat un act spre semnare și i-a citit conținutul acestuia, însă nu își amintește conținutul, dar l-a semnat. A menționat că, pentru refuzul de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a fost chemat niciun martor asistent și nu a observat ca altcineva să fi semnat în procesul-verbal. Totodată, a declarat că nu a propus bani niciunui colaborator de poliție pentru a nu fi documentat contravențional. A indicat că cel de-al doilea colaborator de poliție se afla pe partea dreaptă a carosabilului, pe contrasens, stopând alte automobile, iar colaboratorul care l-a stopat inițial a fost și cel care a întocmit procesul-verbal, celălalt neîntocmind niciun act. Inculpatul a mai menționat că există posibilitatea ca în documentele cu care s-a apropiat de automobilul poliției să fi existat bani, însă nu a plasat personal bani în automobilul poliției. A indicat că soția sa dispunea de lei moldovenești, întrucât schimbaseră bani pentru deplasarea la Chișinău, însă nu cunoaște unde aceasta îi păstra. La întrebările procurorului, inculpatul a

declarat că nu îl cunoștea anterior pe colaboratorul de poliție Godoroja Gheorghe și nu poate indica motivul pentru care acesta ar fi afirmat că i-ar fi oferit bani. La întrebările apărătorului, a indicat că nu a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție să nu ofere bani. La întrebările instanței, inculpatul a menționat că a rugat colaboratorul de poliție să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție.

Fiind audiat suplimentar, inculpatul a ținut să adauge faptul că, prima dată când s-a apropiat de mașina poliției unde se afla colaboratorul de poliție, ultimul i-a comunicat că procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit și i l-a dat pentru a fi semnat, la care dânsul a refuzat să-l semneze, după care colaboratorul de poliție i-a solicitat să meargă la automobilul său personal. Atât prima oară când s-a apropiat de mașina poliției, cât și a doua oară, colaboratorul de poliție se afla pe bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă. După ce s-a apropiat pentru a doua oară de mașina poliției pentru a prezenta asigurarea sa transnistreană și colaboratorul de poliție i-a comunicat că nu este valabil acel act, i-a cerut să se întoarcă la automobilul său personal și a închis ușa mașinii de serviciu. La fel, inculpatul a indicat că colaboratorii de poliție nu au chemat nici un martor asistent pentru a confirma refuzul de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție.

2.2. Probele acuzării.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, instanța constată că faptele care i se incriminează s-au produs în realitate și au fost săvârșite de către acesta, aspect confirmat de ansamblul probelor concludente, pertinente și veridice, administrate și examinate în ședința de judecată, rămânând a fi stabilită corect încadrarea juridică a faptelor reținute. La baza acestei concluzii stă următorul probatoriu:

Declarațiile martorului Cuzuioc Alexandru, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 02.10.2025, a declarat că, declarațiile sale date anterior în ședința din 13.02.2025 sunt veridice și le susține. Respectiv, în cadrul ședinței din 13.02.2025 martorul a declarat că, la data de 25.06.2024, în jurul orelor 15:30-15:40, pe traseul R-4, la intrarea în s. Coșernița, r. Criuleni la izvor, fiind implicat în serviciu cu colegul Godoroja Gheorghe, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î MAI 8808, activau la depistarea șoferilor care încalcă regulile de circulație. La un moment dat, de către colegul său Godoroja Gheorghe a fost stopat automobilul de model „*****” cu numere transnistrene ce se deplasa din direcția or. Criuleni spre direcția Chișinău sau Vadul lui Vodă. După ce automobilul respectiv a fost stopat, tot colegul său i-a comunicat că conducătorul automobilului respectiv nu deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe teritoriul Republicii Moldova, astfel se îndrepta spre mașina de serviciu pentru documentarea cazului. Colegul său, aflându-se în automobilul de serviciu pe bancheta pasagerului, întocmind procesul-verbal cu privire la contravenție, peste ceva timp s-a apropiat, adică peste 2-3 minute s-a apropiat și șoferul de către coleg, discutând între ei puțin timp, s-a întors înapoi la automobilul dlui. Aflându-se în spatele automobilului de serviciu, colegul său i-a comunicat precum că șoferul automobilului „*****” i-a oferit mijloace bănești pentru a nu-i întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție. Ulterior, s-a solicitat intervenția grupei operative 112 pentru documentarea cazului de corupție. La întrebările acuzatorului de stat,

martorul a declarat că, personal nu a văzut careva mijloace bănești, ci le-a observat doar în momentul când grupa operativă le-a ridicat. De asemenea, nu a observat momentul când au fost lăsați banii de către *Pavlov Piotr* în automobilul de serviciu. Grupa operativă, din momentul când a fost apelată, a durat în jur de 20 minute până a ajuns la fața locului. Inculpatul s-a aflat la fața locului până la venirea grupei operative, mai ieșea din mașină și întreba de ce durează atât, la ce îi comunica să aibă răbdare. La întrebările apărătorului, martorul a indicat că, în momentul lăsării banilor, colegul său Godoroja Gheorghe întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție, iar el se afla afară și colegul său i-a comunicat că, i-au fost oferiți bani pentru a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție în momentul în care întocmea procesul-verbal. Din câte își amintește, a fost propusă suma de 200 lei. Colegul său, Godoroja Gheorghe a apelat grupa operativă 112, însă nu el personal. Procesele-verbale cu privire la contravenție sunt întocmite în format electronic și ulterior, în afara automobilului de serviciu se întocmește și este printat pe loc. Adică, după finalizarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, actul respectiv se printează. La caz, până la sosirea grupei operative, procesul-verbal cu privire la contravenție fusese printat. Nu a încercat să filmeze, deoarece se afla în spatele automobilului de serviciu. În momentul sosirii grupei operative, aceasta a fost formată din 3 persoane din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, cu echipament. Expertul a filmat și anchetatorul înregistra cazul cu aparatul foto, expertul era o doamnă, pe care nu o cunoaște, iar pe anchetator îl cunoaște vizual. Despre circumstanțele contravenției comise de *Pavlov Piotr* nu cunoaște, îi este cunoscut doar faptul că, ultimul nu avea asigurarea auto de răspundere civilă, deoarece avea o urgență și se grăbea.

Ulterior, a fost dat citire procesului-verbal din 25 iunie 2024.

La întrebările apărătorului, martorul a declarat că s-a aflat în spatele automobilului, iar semnătura de la sfârșitul procesului-verbal de audiere din 25.06.2024 nu-i aparține. Pe fila procesului-verbal din 27.06.2024, semnătura îi aparține, precum și procesul-verbal din 26.06.2024 l-a semnat, însă pe procesul-verbal de audiere din 16.06.2024, semnătura nu-i aparține. A indicat că depozitiile depuse în ședința de judecată sunt veridice, semnătura din 25.06.2024, nu îi aparține. La întrebările inculpatului, a declarat că, în momentul întocmirii de către colegul său Godoroja Gheorghe a procesului-verbal cu privire la contravenție, se afla în spatele automobilului și stopa alte mașini. Gheorghe în momentul când documenta cazul se afla pe bancheta pasagerului din față. A văzut cum *Pavlov Piotr* a dus ceva la automobilul de serviciu, însă nu cunoaște ce anume (f.d.166-167). La întrebările apărătorului adresate în cadrul ședinței din 02.10.2026, martorul audiat a declarat că, la urmărirea penală a fost audiat o dată de către Inspectoratul de poliție Criuleni, iar a doua oară a fost audiat la CNA, deja a 3-a oară a fost audiat în cadrul ședinței de judecată. În toate aceste trei cazuri, declarațiile au fost scrise din cuvintele sale. La întrebările adresate de către instanța de judecată, a comunicat că, declarațiile depuse în cadrul CNA la 16.07.2024, citite în cadrul ședinței de judecată (f.d.27-28) redau real circumstanțele cazului cum a avut loc în realitate. Declarațiile date în cadrul ședinței de judecată din 13.02.2025 la fel, reflectă circumstanțele care au fost declarate de el în cadrul CNA. Declarațiile depuse în cadrul IP Criuleni au fost luate în grabă, prescurtat pe motiv că oricum

ulterior urma a fi audiat repetat în cadrul CNA și după asta în cadrul instanței de judecată. În careva acțiuni de documentare a cazului legat de Pavlov Piotr, nu s-a implicat, deoarece el se afla la drum, pe traseu, fiind în spatele automobilului de serviciu. Automobilul lor de serviciu era parcat pe partea dreaptă a carosabilului la intrarea în localitatea Coșernița, în regiunea izvorului în direcția Chișinău-Vadul lui Vodă, iar automobilul de model „*****” era parcat în spatele automobilului lor de serviciu în aceeași direcție, la o distanță de aproximativ 5 metri. A stat în spatele automobilului de serviciu, pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers a automobilelor în întâmpinarea lor, se ocupa cu supravegherea traficului rutier. Personal a auzit că erau careva discuții dintre Pavlov Piotr și colegul său Godoroja Gheorghe și, respectiv, a văzut cum inculpatul s-a apropiat de automobilul lui, după care a venit la automobilul lor de serviciu, însă ce anume a făcut la mașina de serviciu, nu a văzut. La mașina de serviciu s-a aflat cam 2-3 minute maxim, după care a plecat înapoi spre automobilul său. Pavlov Piotr stând afară, permanent întreba de ce nu îi sunt aduse actele și de ce durează atât de greu. Astfel și el l-a întrebat pe colegul său din ce motiv nu i-au fost oferite actele, la care colegul i-a comunicat că a fost oferită mită și este în așteptarea grupei operative pentru documentarea cazului. Între timp, a mai stopat și alte mijloace de transport, iar Pavlov Piotr periodic se apropia și întreba care este situația și de ce durează așa mult, din ce motiv nu-i sunt înapoiate actele pentru a putea pleca. Atunci i-a comunicat ultimului să mai aștepte la mașina sa, urmând ca colegul său de serviciu să-i explice totul după ce va finisa întocmirea actelor. În decurs de 20-30 minute, nu își amintește sigur, s-a apropiat grupa operativă care avea în componență 3 angajați ai IP Criuleni, dna. Fondos era anchetator, iar celelalte două persoane nu le cunoaște, probabil erau experți. Nu a participat la documentarea cazului de corupție cu nici o acțiune, nici măcar nu a ținut actele dlui. Pavlov Piotr, de asemenea nici nu a efectuat careva înregistrări. Pavlov Piotr de el personal nu s-a apropiat cu rugămintea de a nu-i întocmi procesul-verbal. Nu au avut loc discuții între el și inculpat pentru oferirea posibilității de a-și lua banii înapoi. Din momentul stopării șoferului și până la documentarea cazului de către grupa operativă a IP Criuleni, probabil a durat aproximativ o oră. Personal, cât a așteptat grupa operativă, nu s-a apropiat de mașina de serviciu și nici nu a intrat în automobil pentru a vedea mijloacele financiare. La întrebările apărătorului, martorul audiat a declarat că, a doua oară când Pavlov Piotr s-a apropiat de mașina de serviciu, a observat că avea ceva acte în mână, însă bani nu avea. Godoroja Gheorghe la acel moment se afla în mașina lor de serviciu pe bancheta din față a pasagerului din dreapta.

Declarațiile martorului Godoroja Gheorghe, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată din 02.10.2025, a specificat că declarațiile depuse în cadrul ședinței de judecată din 13.02.2025 corespund realității și altceva nu mai are ce să adauge. Fiind audiat în cadrul ședinței din 13.02.2025, acesta a indicat că, în data de 25.06.2024, în jurul orelor 16:00, aflându-se în serviciu alături de colegul său Alexandru Cuzuioc în apropierea s. Coșernița, r. Criuleni a fost stopat automobil cu numere de înmatriculare transnistrene de model „*****”. În urma verificării, s-a stabilit că la volanul acestui automobil se afla dl. Pavlov Piotr, care la prezentarea actelor nu dispunea de poliția de asigurare auto de răspundere civilă. Respectiv, șoferului i-a fost adus la cunoștință faptul că urma a fi sancționat potrivit art. 229 alin(3) Cod contravențional. Ulterior, i-

a luat actele și s-a deplasat spre automobilul său de serviciu pentru a întocmi în privința lui Pavlov Piotr procesul-verbal cu privire la contravenție. Astfel, inculpatul s-a indignat de faptul dat, înaintând obiecții precum că vine odată în an pe teritoriul Republicii Moldova și nu are de gând să-și facă asigurare auto, după care a plecat la automobilul său, presupune că pentru a lua bani, apoi s-a întors și a declarat ”poftim 200 lei și lăsați-mă în pace!”, punând suma de 200 lei între bancheta din față a pasagerului și portieră. Nu poate comunica sigur câte bancnote erau, deoarece nu a luat banii și nu a văzut atunci despre ce sumă de bani era vorba. Din start, nu cunoștea nominal câte bancnote erau, însă după documentare s-a stabilit că era vorba despre suma de 200 lei. Pavlov Piotr era agitat, iar văzând asta i-a propus să urce în automobilul lor de serviciu să se calmeze, după care a apelat la 112, documentând cazul. Pavlov Piotr a rămas la fața locului până la sosirea grupei operative 112. A declarat că i-a explicat inculpatului despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mită. La întrebările apărătorului, martorul audiat a indicat că, procesul-verbal a fost întocmit în localitatea Coșernița. Pentru concretizare, a declarat că actul contravențional a fost întocmit în r. Criuleni, s. Coșernița, în apropierea s. Coșernița. Actele cu care persoana a fost documentată erau acte transnistrene. Nu își amintește dacă Pavlov Piotr a fost sau nu documentat potrivit actelor sale transnistrene, asemenea detalii nu și le amintește. Domnul din sala de judecată este persoana în privința căruia a fost în acea zi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Întocmirea procesului-verbal a durat mai puțin de un minut, ulterior s-a dat citire actului contravențional întocmit, iar Pavlov Piotr nu a semnat procesul-verbal din motiv că era nervos și a semnat doar originalul actului de constatare a contravenției. Nu își amintește în detalii toate circumstanțele. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost semnat la orele 15:53, în jurul acestei ore și a fost semnat de către Pavlov Piotr doar originalul acestui act, după care a fost înmănată ultimului o copie. Inculpatul a prezentat asigurarea auto transnistreană, însă aceasta nu este valabilă pe teritoriul Republicii Moldova. Nu ține minte cu siguranță, dar probabil că la documentarea cazului a fost prezentată și asigurarea auto transnistreană. Personal se afla în automobilul de serviciu în momentul când inculpatul a pus banii între portieră și scaunul pasagerului, și anume se afla pe bancheta din față a pasagerului, documentând cazul, iar colegul său Cuzuioc Alexandru era în afara mașinii, însă nu cunoaște precis la ce distanță anume se afla ultimul. El a apelat la 112 pentru a denunța cazul de dare de mită, însă nu își amintește exact ora când a efectuat apelul. Inițial a apelat la serviciul 112, după care a fost redirecționat către unitatea de gardă a IP Criuleni. După ce Pavlov Piotr a lăsat banii, i-a comunicat acestuia că nu se permit asemenea acțiuni, după care a apelat la serviciul 112. Serviciul Orhei-Criuleni-Dubăsari nu dispune de camere video de corp, nici de reportofon și nici de sistem video. Nu obișnuiește să înregistreze cu telefonul său personal, deși acest dispozitiv dispune de cameră video. Cazul respectiv nu a reușit să-l înregistreze video, din motiv că era ocupat cu documentarea cazului. După lăsarea banilor de către inculpat, personal a închis ușa automobilului de serviciu, pentru a împiedica ca Pavlov Piotr să ia banii înapoi. A existat un moment în care i-a comunicat șoferului despre faptul că nu se permite oferirea de bani, iar ulterior pentru a împiedica ca ultimul să ia banii înapoi, a închis ușa automobilului de serviciu. Ceea ce este indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție corespunde realității.

De acei bani nu s-a atins până la sosirea grupei operative, deoarece în momentul în care a observat că în automobil au fost lăsați bani, a apelat grupa operativă. A fost prezent la documentarea cazului, iar semnătura din procesul-verbal îi aparține. Cu excepția dnei Fondos, în grupa operativă au mai participat persoane, era o persoană cu un aparat foto, însă nu cunoaște cine anume. De asemenea, nu cunoaște nici ce aparat foto era. Nu cunoaște și nici nu își amintește dacă la documentarea cazului de dare de mită a participat și Pavlov Piotr. Nu cunoaște detalii despre împachetarea și sigilarea banilor, nici dacă s-a semnat pe pachet. La întrebarea inculpatului, martorul audiat a declarat că, în momentul oferirii banilor, se afla în automobilul său de serviciu pe bancheta din față a pasagerului. La întrebările instanței, a comunicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă că actul respectiv a fost întocmit la orele 15:53, însă nu-și amintește precis dacă procesul-verbal a fost finalizat în momentul când Pavlov Piotr a transmis banii. Ulterior, a sunat la serviciul 112, comunicând că i-au fost oferiți bani, însă nu cunoștea suma propusă, deoarece nu a văzut banii. A aflat că era vorba despre suma de 200 lei abia atunci când a venit grupa operativă. Respectiv, nu își amintește sigur care a fost suma de bani propusă de către inculpat. Banii propuși de inculpat nu au fost transmiși anume pentru achitarea amenzii, or amenda variază între 1500-300 lei. Mai mult, ei nici nu au posibilitatea de a achita amenda pe loc, dar se vedea intenția inculpatului în a oferi mită prin exprimarea sa ”poftim și dați-mi pace”. Personal nu a pretins careva sume de bani de la Pavlov Piotr pentru a nu întocmi procesul-verbal. Șoferul singur a oferit bani, fără ca ei să fi sugerat acest fapt. Mai mult că i-a explicat lui Pavlov Piotr să nu ofere careva sume de bani, de asemenea i-au fost explicate atât drepturile, cât și obligațiile, precum și modalitatea de achitare și de contestare a amenzii. Șoferul nu a rugat să i se permită să ia banii înapoi, pentru că renunță la fapta dată. La întrebările apărătorului adresate în cadrul ședinței din 02.10.2025, martorul audiat a declarat că, vizualizând copia procesului-verbal prezentat de avocat, se poate observa că este indicat locul întocmirii: r. Criuleni. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la orele 15:33, fapta constatată la fel a avut loc la 15:33, sancțiunea aplicată tot la 15:33, asta datorită faptului că procesul-verbal se încheie automat în mod electronic, respectiv nu ia mult timp pentru constatare și documentare. În momentul în care a început documentarea procesului-verbal, Pavlov Piotr se afla alături de el, iar deja când a finalizat actul contravențional, a ținut să concretizeze faptul că dânsul întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție, iar inculpatul era liber și se deplasa, și după finalizarea procesului-verbal, ultimul a revenit. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost generat conform bazei de date și nu cunoaște de ce în actul respectiv la rubrica prenumele a apărut ”Petru” în loc de ”Piotr”. Personal a introdus numele și prenumele șoferului și din baza de date automat au apărut datele sale de identitate. Nu își amintește dacă întocmirea procesului-verbal era finalizată, atunci când Pavlov Piotr a adus banii. De asemenea, nu ține minte dacă șoferul a refuzat semnarea procesului-verbal cu privire la contravenție. A închis ușa automobilului și nu a permis șoferului să-și retragă banii, pentru a evita dispariția probelor. Cuzuioc Alexandru nu era prezent în momentul când a fost oferită mita și respectiv, nu i s-au propus sau oferit bani ultimului. La întrebările instanței, a declarat că a înțeles, că Pavlov Piotr a pus banii în automobilul de serviciu cu scopul de a nu-i fi întocmit

procesul-verbal cu privire la contravenție. De obicei, martorul asistent se include în procesul-verbal atunci când persoana refuză să semneze, astfel martorul a fost indicat pentru a se confirma faptul că Pavlov Piotr a refuzat să semneze procesul-verbal. La întrebările inculpatului, martorul a ținut să concretizeze repetat că, în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, se afla pe bancheta din față a automobilului de serviciu.

Culpabilitatea inculpatului Pavlov Piotr este susținută inclusiv de probele materiale administrate în cursul urmăririi penale și supuse cercetării în ședința de judecată, după cum urmează:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu tabelul fotografic din 25.06.2024, prin care s-a cercetat automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare 8808, care era parcat pe acostament în s. Coșernița, r. Criuleni, din partea dreaptă spre direcția mun. Chișinău. În partea stângă fiind amplasate sectoare de vile, automobilul fiind dotat cu patru portiere, portbagaj și girofar amplasat pe acoperiș. Pe automobil fiind aplicată inscripția „poliția” 112. Pe bancheta din față a pasagerului între scaun și ușă fiind observate câteva bancnote cu nominalul de 100 lei. În cadrul examinării, s-a constatat că sunt 2 bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria F.0175 443111, F.0075 *****, cercetarea la fața locului s-a efectuat la lumina zilei la temperatura de +30° C, bancnotele au fost ridicate și sigilate într-un plic de hârtie (f.d.11-20);

Extrasul din Ordinul de angajare nr. 3 ef din 30.04.2020, cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP, a agentului Cuzuioc Alexandru (f.d.37);

Extrasul din Ordinul de angajare nr. 352 ef din 13.08.2020, cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP, a agentului Godoroja Gheorghe (f.d.38);

Copia de pe fișa postului nr 2.9.114 din 25.03.2021 a agentului Cuzuioc Alexandru (f.d.39-43).

Copia de pe fișa postului nr. 2.9.114 din 25.03.2021 a angajatului Godoroja Gheorghe (f.d.44-48);

Copia tabelului repartizării și mijloacelor Secției Centru Direcției Centru a INSP la data de 25.06.2024 (f.d.49);

Procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 202464795 din 25.06.2024 întocmit la ora 15:53 de către agentul constatator subofițer superior din cadrul INSP Godoroja Gheorghe, în privința lui Pavlov Piotr, a.n.24.07.1960, în baza art. 229 alin. (3) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 30 u. c., echivalentul sumei de 1.500 lei și 3 puncte de penalizare (f.d.53);

Ordinul de încasare a numerarului nr. 29537776 din 26.06.2024 (f.d.56).

Raportul de constatare tehnico-științifică CNA nr. AA000068 din 11.07.2024, potrivit căruia bancnotele examinate: 2 (două) bancnote de 100 (una sută) lei MD, cu seria și nr. *****, ***** cu anul emiterii 2015, care au fost ridicate din a/m, Dacia Duster, cu n/î MAI 8808, conform ordonanței, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.61-65).

Potrivit ordonanței organului de urmărire penală, din 12.07.2024, în calitate de corp delict au fost recunoscute: 2 (două) bancnote în sumă de 200 lei MDL, după cum urmează: o bancnotă

cu nominalul de 100 lei MDA cu seria *****, o bancnotă cu nominalul 100 lei MDA cu seria *****, care au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.06.2024. Prin aceeași ordonanță, s-a dispus expedierea mijloacelor bănești în sumă de 200 lei MDL, în numerar în adresa Serviciului Fiscal de Stat, pentru organizarea păstrării temporare a acestora (f.d.66).

III. ÎNCADRAREA JURIDICĂ:

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, *orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În acord cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În corespundere cu art. 101 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.*

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.*

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care

această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sa statuat în mod constant că, deși art. 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu reglementează admisibilitatea probelor ca atare, această materie revenind în principal dreptului intern, rolul Curții fiind de a examina dacă procedura, privită în ansamblu, a avut un caracter echitabil (*cauza Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83 *Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83; *Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, *sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile prezentului cod*, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, *problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, nesolicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată*.

Deci, instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Curtea Europeană a subliniat că o condamnare penală este compatibilă cu exigențele art. 6 § 2 din Convenție doar atunci când se întemeiază pe probe suficient de solide și convingătoare, capabile să înlătore orice îndoială rezonabilă cu privire la vinovăția persoanei acuzate (*cauza Barberà, Messegué și Jabardo v. Spania*, 6 decembrie 1988, § 77).

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului *Pavlov Piotr* a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează

acuzățiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată, într-o limbă care îi este cunoscută, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În subsidiu, instanța precizează că demonstrarea acuzației penale în prezenta cauză nu se întemeiază pe o probă izolată sau pe simple presupuneri, ci pe un ansamblu de mijloace de probă care se susțin reciproc și care, analizate în coroborare, formează un tablou probator pertinent, lipsit de contradicții esențiale. Declarațiile martorilor, angajați ai INSP, ocupă un loc central în economia probatoriului, întrucât unul dintre aceștia a perceput în mod nemijlocit acțiunea de oferire a mijloacelor bănești, iar celălalt a confirmat circumstanțele ulterioare și contextul general al evenimentelor. Instanța reține că aceste declarații sunt constante în timp, coerente sub aspect logic și concordante în esența lor, iar eventualele neconcordanțe minore nu sunt de natură să afecteze credibilitatea relatării și nu vizează aspectele esențiale ale acuzației.

Astfel, din ansamblul probelor administrate rezultă că inculpatul *Pavlov Piotr* a plasat suma de 200 lei în automobilul de serviciu al poliției de model „Dacia Duster” cu n/î MAI 8808, între scaunul din față al pasagerului și portiera mașinii, în contextul documentării contravenției și în scopul evitării întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție. În acest sens, din declarațiile martorului Godoroja Gheorghe rezultă că inculpatul a exprimat intenția de a nu fi sancționat, context în care a pus la dispoziția acestuia mijloacele bănești.

Împrejurarea că perceperea nemijlocită a momentului plasării mijloacelor bănești aparține unui singur martor nu diminuează valoarea probatorie a declarațiilor sale. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului admite posibilitatea întemeierii unei condamnări pe declarațiile unei singure persoane, atunci când acestea sunt susținute de elemente obiective convergente (cauzele *Al-Khawaja și Tahery v. Regatul Unit*, *Schatschaschwili v. Germania*).

În speță, relatarea martorului se corelează cu datele materiale rezultate din cercetarea la fața locului, în special cu depistarea bancnotelor exact în locul indicat, precum și cu succesiunea logică a acțiunilor inculpatului. Aceste elemente convergente înlătură caracterul singular al declarației și conferă probatoriului un caracter solid și coerent.

Raportând situația de fapt stabilită la normele de drept penal incidente, instanța reține că, potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, *infrațiunea reprezintă o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală, iar conform art. 51 și art. 52 Cod penal, temeiul real și juridic al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă care întrunește totalitatea semnelor componente de infrațiune.*

În acest sens, prin fapta comisă, *Pavlov Piotr* a atentat la *obiectul juridic* al infrațiunii, și anume la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, și care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La caz, instanța de judecată atestă că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul *Pavlov Piotr* a atentat la obiectul juridic special al infrațiunii prin faptul că, în scopul neîndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu - neadmiterii inițierii procedurii contravenționale în privința sa și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, a oferit ofițerului

Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP a MAI al RM, Godoroja Gheorghe, bani în sumă de 200 lei – o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDA cu seria *****, o bancnotă cu nominalul 100 lei MDA cu seria *****, plasând bancnotele menționate în automobilului de serviciu cu n/î MAI 8808 între scaunul din față a pasagerului din dreapta și portiera mașinii, adică în mod real i-a pus la dispoziție mijloace bănești pentru neîndeplinirea de către persoanele publice a obligațiilor de serviciu.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii, îl reprezintă remunerația ilicită, la caz fiind mijloacele bănești în suma de 200 lei. Aceasta se exprimă prin bunuri ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit.

Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contraechivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică îndeplinirea sau neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în conduita prejudiciabilă realizată printr-o acțiune, care, în speță, se manifestă prin oferirea către o persoană publică a unor bunuri necuvenite. Prin „oferire” se înțelege formularea unei propuneri însoțite de prezentarea obiectului coruperii sau de punerea acestuia la dispoziția funcționarului (de exemplu, arătarea unui plic ori plasarea banilor printre documentele remise). Oferta trebuie să provină din inițiativa particularului, să fie voluntară, spontană și efectivă, concretizându-se într-o acțiune de corupere activă. Similar promisiunii, nu este necesară acceptarea ofertei, fiind suficientă formularea acesteia. În situația în care persoana cu funcție de răspundere o respinge, nu se realizează coruperea pasivă, dar subzistă coruperea activă.

În cauză, latura obiectivă se reține prin acțiunile active ale lui *Pavlov Piotr*, care a oferit mijloace bănești necuvenite ofițerului din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Godoroja Gheorghe, în scopul determinării acestuia să nu-și îndeplinească corespunzător atribuțiile de serviciu, respectiv să nu inițieze procedura contravențională și să nu întocmească procesul-verbal de contravenție.

Susținerile apărării, potrivit cărora bancnotele ar fi putut ajunge întâmplător în mașina colaboratorilor de poliție, în momentul când inculpatul a prezentat actele, sunt neîntemeiate, reprezentând o simplă poziție defensivă. Din declarațiile martorului Godoroja Gheorghe, coroborate cu celelalte probe administrate, în special procesul-verbal de cercetare la fața locului, rezultă că bancnotele au fost plasate intenționat de către inculpat.

A fost examinată și ipoteza sugerată de inculpat privind o eventuală plasare accidentală a bancnotelor. O asemenea versiune nu se susține prin date obiective și nu se integrează logic în configurația faptică stabilită.

Modalitatea concretă de poziționare a banilor, într-un spațiu restrâns, între scaun și portieră, presupune o acțiune deliberată, iar nu una întâmplătoare. În plus, lipsa unei explicații coerente și constante din partea inculpatului reduce credibilitatea acestei susțineri. În aceste

condiții, alternativa invocată nu atinge pragul de verosimilitate necesar pentru a genera un dubiu rezonabil.

Latura obiectivă este confirmată și de corpurile delictive - o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDA cu seria ***** și o bancnotă cu nominalul 100 lei MDA cu seria *****, ridicate din automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î MAI 8808 și anume dintre scaunul din față dreapta a pasagerului și portiera automobilului. Conform raportului de constatare tehnico-științifică din 11.07.2024, bancnotele sunt autentice, fiind realizate din materiale și prin procedee conforme cu modelul oficial emis.

Din materialele cauzei nu rezultă existența vreunei intervenții active a agenților statului de natură să determine comportamentul inculpatului. Inițiativa oferirii mijloacelor bănești s-a conturat spontan, în contextul documentării contravenției.

Potrivit standardelor dezvoltate în cauza *Ramanauskas v. Lituania*, este incompatibilă cu exigențele procesului echitabil doar situația în care autoritățile provoacă comiterea faptei. Or, în prezenta cauză, conduita inculpatului reflectă o decizie autonomă, neinfluențată de acțiuni de incitare.

Infrațiunea prevăzută de art. 325 Cod penal are caracter formal și se consideră consumată în momentul oferirii bunurilor, indiferent de faptul că ofițerul de poliție nu a acceptat mita.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Motivul infrațiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje patrimoniale dar și nepatrimoniale. Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvine, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Pentru existența infrațiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Intenția lui *Pavlov Piotr* de a comite fapta de care este acuzat este probată prin datele administrate în proces și examinate în instanța de judecată. În special aceasta rezultă din analiza anterior expusă a probelor – declarațiile martorului Godoroja Gheorghe și procesul verbal de cercetare la fața locului. Comportamentul inculpatului, locul plasării bancnotei respective indică asupra intenției acestuia de a comite fapta de care este acuzat. Astfel, rezultă cert că inculpatul a promis și a oferit bani în sumă de 200 lei, pentru a evita documentarea faptei contravenționale de exploatare a unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

Elementul subiectiv se desprinde cu claritate din contextul în care a avut loc remiterea banilor. Succesiunea evenimentelor – informarea privind sancțiunea contravențională, urmată de revenirea inculpatului și plasarea sumei – relevă o reacție orientată spre evitarea răspunderii. De

asemenea, expresia utilizată de inculpat - „poftim 200 lei și lăsați-mă în pace!”, corelată cu modalitatea discretă de plasare a banilor, evidențiază caracterul conștient și direcționat al acțiunii. Aceste circumstanțe nu pot fi compatibile cu o conduită accidentală sau lipsită de intenție.

Pavlov Piotr este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

În lumina celor expuse, instanța conchide că probele administrate în cauză sunt pertinente, admisibile, veridice și suficiente pentru a stabili, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența oferirii unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, împrejurările concrete ale comiterii acesteia, forma de vinovăție și participarea inculpatului *Pavlov Piotr*, fiind astfel întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” (*beyond reasonable doubt*) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002*).

Instanța reiterează că potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 CPP, garantat de art.6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Iar conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

Ansamblul probelor administrate exclude existența unor dubii rezonabile cu privire la fapta reținută, la autorul acesteia și la forma de vinovăție, iar apărarea nu a prezentat elemente apte să răstoarne concluziile rezultate din analiza probatoriului.

Aprecierea probelor s-a realizat prin raportare la criteriul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, care permite fundamentarea unei soluții de condamnare pe un ansamblu de indicii grave, precise și concordante (*Avșar v. Turcia*).

În prezenta cauză, elementele probatorii nu doar că se completează reciproc, dar converg spre aceeași concluzie, fără a lăsa loc unor explicații alternative plauzibile. Coerența acestui tablou probator conferă certitudine concluziilor privind existența faptei și vinovăția inculpatului.

Cu referire la poziția apărării privind necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate.

Argumentul apărării potrivit căruia agentul de poliție nu ar fi reacționat imediat și nu ar fi formulat obiecții exprese în momentul apropierei inculpatului de automobil nu poate fi reținut. Instanța subliniază că lipsa unei reacții imediate sau a unei exteriorizări verbale nu echivalează cu inexistența faptei de corupere activă. În practică, comportamentul funcționarului public într-o asemenea situație poate varia, fiind determinat de necesitatea de a gestiona prudent situația, de a evita escaladarea conflictului sau de a asigura documentarea corespunzătoare a faptei.

Faptul că agentul a ales să nu reacționeze pe loc, ci să adopte o conduită rezervată, nu infirmă existența acțiunii de oferire a banilor. Dimpotrivă, o astfel de conduită este compatibilă cu obligația funcționarului de a nu intra în interacțiuni care ar putea compromite probatoriul sau ar putea genera incidente.

Susținerea că agentul de poliție ar fi închis ușa automobilului și i-ar fi cerut inculpatului *Pavlov Piotr* să se îndepărteze nu este de natură să înlăture caracterul infracțional al faptei. Instanța reține că această conduită este firească și justificată în contextul unei suspiciuni de corupere. Îndepărtarea inculpatului de la locul faptei reprezintă o măsură de prevenire a influențării situației de fapt, precum și de conservare a eventualelor probe.

Închiderea ușii automobilului nu poate fi interpretată ca o lipsă de reacție sau ca o acceptare tacită a situației, ci dimpotrivă, ca o acțiune de delimitare și securizare a spațiului în care se presupune că au fost plasate mijloacele bănești.

Apărarea invocă faptul că inculpatul nu a fost invitat să participe la examinarea automobilului și nu a fost informat despre locul exact al depistării banilor, quantumul și nominalul acestora. Urmează a se aprecia că aceste susțineri sunt irelevante pentru existența laturii obiective a infracțiunii. Participarea inculpatului la efectuarea actelor de urmărire penală nu constituie o condiție pentru valabilitatea acestora și nici pentru constatarea faptei de corupere activă.

Actele procesuale au fost efectuate de organele competente, cu respectarea normelor procedurale, iar rezultatele acestora sunt consemnate în procesele-verbale întocmite. Lipsa informării imediate a inculpatului nu afectează veridicitatea constatărilor și nici nu poate conduce la concluzia inexistenței faptei.

Mai mult, momentul și modalitatea aducerii la cunoștință a acestor aspecte țin de dinamica procesului penal și nu au incidență asupra consumării infracțiunii, care, fiind una formală, se realizează prin simpla oferire a banilor.

Cu privire la susținerea inculpatului că suma de 200 lei ar fi fost oferită pentru achitarea amenzii, instanța apreciază această afirmație ca fiind neîntemeiată și contrazisă de datele obiective ale cauzei.

Potrivit cadrului legal aplicabil, sancțiunea contravențională prevăzută de art. 229 alin. (2) stabilește o amendă în limite cuprinse între 1500 și 3000 lei. Chiar și în ipoteza aplicării mecanismului legal de achitare a jumătății din minimul amenzii, cuantumul ce ar putea fi achitat ar fi de cel puțin 750 lei. Prin urmare, suma de 200 lei, pretins oferită de inculpat, este vădit disproporționată și insuficientă pentru a acoperi chiar și această valoare redusă, neputând fi, în mod rezonabil, interpretată ca reprezentând o plată a amenzii sau o parte din aceasta.

În aceste condiții, instanța reține că explicația inculpatului *Pavlov Piotr* nu este verosimilă și nu corespunde realităților obiective. Dimpotrivă, cuantumul redus al sumei oferite, coroborat cu contextul în care aceasta a fost remisă, relevă intenția de a determina agentul constatat să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, respectiv să nu întocmească procesul-verbal de constatare a contravenției.

Mai mult, modalitatea în care suma a fost oferită - în afara oricărui cadru legal de plată, fără întocmirea unor acte justificative și direct către agentul de poliție - exclude caracterul licit al acestei pretinse „plăți” și întărește concluzia că acțiunea inculpatului constituie o oferire de mită.

Prin urmare, apărările formulate au caracter pur declarativ și nu sunt de natură să răstoarne concluziile rezultate din analiza coroborată a probelor, instanța apreciind că acestea reprezintă o versiune defensivă construită de inculpat în scopul evitării răspunderii penale, nefiind confirmată prin mijloace de probă pertinente și concludente, motiv pentru care instanța le respinge.

Examinarea argumentelor apărării nu se limitează la o simplă respingere formală, ci presupune verificarea acestora prin raportare la ansamblul probelor administrate. În acest sens, versiunea inculpatului a fost analizată ca ipoteză alternativă, însă nu se susține prin elemente obiective și nu se integrează în mod coerent în succesiunea faptelor stabilite. Or, pentru a genera un dubiu rezonabil, o asemenea versiune trebuie să fie nu doar posibilă teoretic, ci și plauzibilă în raport cu datele concrete ale cauzei. În prezenta speță, această cerință nu este îndeplinită. Prin urmare, susținerile apărării nu sunt în măsură să răstoarne concluziile rezultate din coroborarea probelor și nu pot fundamenta o soluție de achitare. Simpla negare a faptelor sau invocarea unor ipoteze neconfirmate probator nu este suficientă pentru a înlătura concluziile desprinse dintr-un ansamblu probator coerent.

Deci, de notat la caz este și faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că existența vinovăției trebuie stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă, o asemenea probă putând rezulta din coexistența unor concluzii suficient de puternice, clare și concordante ori din prezumții de fapt necontestate (*cauza Avșar v. Turcia, 10 iulie 2001, § 282*).

În aceste condiții, instanța stabilește că nu sunt incidente temeiurile prevăzute de art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală care ar putea justifica pronunțarea unei soluții de achitare, întrucât din materialele cauzei rezultă că fapta imputată a avut loc, aceasta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de legea penală, iar participarea inculpatului la comiterea acesteia este demonstrată prin probe legale, pertinente și concludente. Lipsa unor probe contrare

sau a unor circumstanțe de natură să infirme situația de fapt stabilită ori să excludă tipicitatea, anti-juridicitatea sau vinovăția conduce instanța la concluzia că solicitarea apărării privind achitarea inculpatului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Nu în ultim rând, cu referire la susținerile apărării privind pretinse neregularități la modul de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție și criticile aduse la conținutul acestuia, instanța le apreciază ca fiind irelevante pentru soluționarea prezentei cauze penale.

În speță, se reține că obiectul prezentei judecăți îl constituie verificarea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, și anume oferirea de bunuri unei persoane publice în scopul determinării acesteia să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale. În acest context, eventualele deficiențe sau neconcordanțe în întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 25.06.2024 nu au aptitudinea de a influența existența sau inexistența faptei de corupere activă.

Procedura contravențională și cea penală sunt autonome, fiecare fiind guvernată de reguli proprii și având obiecte juridice distincte. Legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nu constituie obiect de examinare în cadrul prezentei cauze penale, acestea urmând a fi verificate exclusiv în cadrul procedurii contravenționale, în condițiile legii speciale.

În acest sens, potrivit art. 448 Cod contravențional, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal are dreptul de a-l contesta în termenul și în modul prevăzut de lege, beneficiind de garanțiile procedurale aferente unei astfel de proceduri. Or, inculpatul avea la dispoziție o cale legală distinctă pentru a invoca eventualele vicii ale actului contravențional, fără ca acestea să poată fi valorificate în cadrul prezentei cauze penale.

Respectiv pentru aceste considerente, criticile apărării referitoare la modul de întocmire și completare a procesului-verbal cu privire la contravenție nu sunt de natură să afecteze legalitatea și temeinicia acuzației penale și nu pot conduce la înlăturarea răspunderii penale a inculpatului.

Astfel, având în vedere circumstanțele faptice ale cazului și analiza probelor administrate, instanța constată că vinovăția lui *Pavlov Piotr* este dovedită pe deplin, iar acțiunile lui le încadrează juridic în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare – „*coruperea activă, adică oferirea și darea personală, unei persoanei publice, de bunuri, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.*”

IV. INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI:

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 –77 Cod penal, instanța de judecată ține cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Așadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.*

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată relevă că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 16 alin. (2) și art. 325 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la personalitatea inculpatului *Pavlov Piotr*, se reține că acesta este căsătorit, pensionar, nu are persoane la întreținere, nu a fost anterior atras la răspundere penală și nu are antecedente penale, iar din materialele cauzei nu rezultă date care să-l caracterizeze negativ sau că s-ar afla la evidența medicului narcolog ori psihiatru.

Circumstanțe atenuante, conform art. 76 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Corelativ, art. 77 din Codul penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)).

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, în prezenta cauză, potrivit rechizitoriului, nu au fost stabilite circumstanțe agravante care să fie prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Concomitent, instanța constată că nu sunt incidente temeiurile de liberare de răspundere penală, prevăzute de art. 53 Cod penal, iar răspunderea penală a inculpatului *Pavlov Piotr* urmează a fi angajată în limitele legii.

În accepțiunea art. 61 alin. (2) Cod penal, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

După această denotație, instanța de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să

realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 325 alin. (1) Cod penal a stabilit că aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În procesul stabilirii pedepsei, instanța de judecată este chemată să realizeze operațiunea de individualizare a sancțiunii penale în raport cu fapta săvârșită și persoana inculpatului, dispunând de o marjă de apreciere exercitată în limitele și condițiile prevăzute de lege.

În acest sens, aprecierea concretă a pedepsei urmează a fi realizată printr-un just echilibru între gravitatea faptei și elementele ce caracterizează persoana inculpatului *Pavlov Piotr*. Deși infracțiunea reținută se înscrie în categoria celor ușoare, natura acesteia - infracțiune de corupție - imprimă un grad sporit de pericol social, prin atingerea adusă relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu și încrederea în instituțiile statului. Totodată, lipsa concursului de circumstanțe atenuante și agravante, prezența datelor ce caracterizează pozitiv persoana inculpatului impun orientarea pedepsei spre o sancțiune moderată, fără a se îndepărta însă excesiv de necesitatea prevenirii unor fapte similare. În același timp, se reține că inculpatul *Pavlov Piotr* nu a recunoscut vinovăția și nu a manifestat o atitudine de asumare a conduitei ilicite, aspect care relevă necesitatea aplicării unei pedepse apte să asigure un efect preventiv efectiv.

Pentru aceste argumente, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse sub formă de amendă orientată spre limita inferioară a sancțiunii legale, însă peste minimul absolut, și anume în cuantum de 1000 unități convenționale, este suficientă și proporțională pentru atingerea scopurilor pedepsei penale. Deși inculpatul nu a manifestat o atitudine de căință, acest element, în sine, nu poate justifica aplicarea unei sancțiuni excesive, însă impune depășirea limitei minime, pentru a asigura un efect preventiv adecvat.

În subsidiar, instanța informează inculpatul *Pavlov Piotr* că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

4.1. Măsura preventivă:

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, *instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*

La rândul său, potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*

În prezenta cauză, în privința inculpatului *Pavlov Piotr* prin ordonanța de aplicare a măsurii preventive din 16 august 2024, a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligația de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 de zile, care însă a expirat de facto (f.d.102-103).

Totodată, instanța evidențiază că, potrivit art. 175 alin. (2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate inclusiv spre asigurarea executării sentinței.

În contextul pronunțării sentinței, instanța apreciază că, deși inculpatul *Pavlov Piotr* a avut o conduită procesuală corespunzătoare pe parcursul examinării cauzei și nu are antecedente penale, existența unui domiciliu stabil în regiunea transnistreană, teritoriu aflat în afara controlului efectiv al autorităților constituționale ale Republicii Moldova, constituie o circumstanță obiectivă care generează dificultăți reale în ceea ce privește supravegherea comportamentului procesual și executarea eventualelor obligații stabilite prin hotărârea judecătorească.

Această împrejurare relevă un risc real de sustragere de la executarea sentinței sau de la participarea în procedurile ulterioare, inclusiv în faza exercitării căilor de atac, în condițiile în care mecanismele de constrângere ale statului sunt limitate în raport cu zona respectivă.

În aceste condiții, instanța consideră necesară aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, care să asigure prezența inculpatului și executarea hotărârii, fără a aduce o atingere disproporționată drepturilor acestuia.

Prin urmare, instanța apreciază că aplicarea măsurii preventive sub formă de obligația de a nu părăsi țara este necesară, oportună și proporțională scopului urmărit.

V. CORPURILE DELICTE:

În conformitate cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală, *în cadrul soluționării cauzei în fond, instanța hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.*

Din materialele cauzei rezultă că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 12 iulie 2024 (f.d.66), au fost recunoscute în calitate de corp delict mijloacele bănești în sumă de 200 lei MDL, constituite din două bancnote cu nominalul de câte 100 lei fiecare, cu seriile și numerele F.0175 nr. ***** și F.0075 nr. *****, ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 iunie 2024. Prin aceeași ordonanță s-a dispus transmiterea acestora spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat.

În sensul dat, urmează a se nota că, în temeiul art. 106 alin. (1), alin. (2), lit. a) Cod penal, *„alin. (1) confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. alin. (2), lit. a) sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni”.*

Totodată, potrivit art. 46 alin. (1) și (4) din Constituția Republicii Moldova, averea dobândită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobândirii se prezumă, însă bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni pot fi confiscate în condițiile legii. Aceste dispoziții sunt în concordanță cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor

Omului, care admite ingerințe în dreptul de proprietate, inclusiv sub forma confiscării, atunci când acestea sunt prevăzute de lege, urmăresc un scop legitim și respectă un just echilibru între interesul general și drepturile individuale.

În cauza dedusă judecătii, instanța reține că mijloacele bănești menționate au fost utilizate nemijlocit de către inculpatul *Pavlov Piotr* în procesul comiterii infracțiunii de corupere activă, fiind oferite persoanei publice în scopul determinării acesteia să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu. Astfel, aceste bunuri au servit direct la realizarea laturii obiective a infracțiunii, întrunind condițiile prevăzute de art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Caracterul licit al provenienței bunurilor nu împiedică aplicarea confiscării speciale, întrucât relevant este rolul acestora în activitatea infracțională, respectiv utilizarea lor ca mijloc de comitere a faptei prevăzute de legea penală.

Măsura confiscării speciale are natura unei măsuri de siguranță, orientată spre înlăturarea stării de pericol generate de folosirea bunurilor în activități ilicite și prevenirea reiterării unor astfel de fapte, neavând caracter punitiv, ci preventiv și de protecție a ordinii de drept.

În aceste condiții, reținând legătura directă dintre bunurile respective și fapta infracțională, precum și necesitatea prevenirii utilizării lor în activități similare, instanța apreciază că sunt întrunite toate condițiile legale pentru dispunerea confiscării speciale.

Prin urmare, în lumina celor elucidate, instanța de judecată va dispune confiscarea specială a mijloacelor bănești, și anume 2 bancnote cu nominalul a câte 100 lei fiecare, cu următoarele serii și numere: F.0175 nr. ***** și F.0075 nr. *****, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 12 iulie 2024 (f.d.66), care se află la păstrare în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în baza actului de predare-primire nr. 114 din 16 iulie 2024, coletul nr.1172 (f.d.69).

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64 din Codul penal, 162, 340, 384-389, 392-395, 397, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat *Pavlov Piotr, a.n.******, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi ai stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50.000 (cincizeci mii) lei.

Se explică lui *Pavlov Piotr* că potrivit art.64 alin.(3¹) Cod penal, aceasta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aduce la cunoștință lui *Pavlov Piotr* că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă, instanța de judecată în baza art.64 alin.(5) Cod penal poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în privința lui *Pavlov Piotr*, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței.

Corpurile delictive: 2 bancnote cu nominalul a câte 100 lei fiecare, cu seriile și numerele F.0175 nr. ***** și F.0075 nr. *****, cu anul emiterii 2015, recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 12 iulie 2024 (f.d.66) și aflate la păstrare în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în baza actului de predare-primire nr. 114 din 16 iulie 2024, coletul nr.1172 (f.d.69), se supun confiscării speciale cu trecerea gratuită în contul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentința integrală, pronunțată în ședință de judecată publică la data de 02.04.2026.

Sentința cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
judecătorul

/semnătura/

Romina Țurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul

Romina Țurcan